

Sparekassen for Kjøbenhavn og Omegn 1820

—1920. Af

Sparekasseinspektør, Dr. polit. H. L. HISGAARD (udgivet af Sparekassen).

284 S.

http://img.kb.dk/tidsskriftdk/pdf/nto/nto_3rk-PDF/nto_3rk_0029_88444.pdf

pdf genereret den : 24-1-2006

som Helhed at maatte opretholde. Men Bogen giver alligevel en interessant og overordentlig redelig og udførlig Fremstilling af Nationalbankens første 90 Aar, der baade som Læsning og som Kildestof er af varig Værdi. Ikke mindst de statsvidenskabelige Studerende vil modtage denne Forøgelse af vor ikke særlig omfattende økonomiske Literatur med Glæde.

Jens Toftegaard.

Sparekassen for København og Omegn 1820—1920. Af Sparekasseinspektør, Dr. polit. H. L. BISGAARD (udgivet af Sparekassen). 1920. 284 S.

Det er ikke tilfældigt, at Sparekassebevægelsen startedes her hjemme i samme Periode, hvori ogsaa Nationalbanken oprettedes. De strænge Tider for hundrede Aar siden var i økonomisk Henseende Nybyggeraar, og det gjaldt derfor om at samle de spredte svage Kræfter, at hjælpes ad.

I det stilfulde Jubilæumsskrift, som Sparekassen for København og Omegn nu har udsendt, har Dr. polit. Bisgaard interessant og livfuldt skildret denne „Borgeraand“, som var til Stede hos Datidens betydelige Mænd, og som var Drivfjederen til Dannelsen af „en Sparekasse for København og dens Omegn“. Forfatteren paaviser, hvorledes dette halvt pædagogiske og velgørende Formaal præger Sparekassen stærkt gennem mange Aar, baade i dens Forretningsgang og Virkemaade og ogsaa i andre Henseender, f. Eks. i Bestyrelsesraadets Sammensætning, idet det i lang Tid har et eller flere gejstlige Medlemmer. Forfatteren gør omhyggelig Rede for den lange Række kendte og ansete københavnske Borgere, der i Tidens Løb har siddet i Sparekassens Ledelse lige fra Biskop Mynster til Konferensraad Hagemann.

som Helhed at maatte opretholde. Men Bogen giver alligevel en interessant og overordentlig redelig og udførlig Fremstilling af Nationalbankens første 90 Aar, der baade som Læsning og som Kildestof er af varig Værdi. Ikke mindst de statsvidenskabelige Studerende vil modtage denne Forøgelse af vor ikke særlig omfattende økonomiske Literatur med Glæde.

Jens Toftegaard.

Sparekassen for København og Omegn 1820—1920. Af Sparekasseinspektør, Dr. polit. H. L. BISGAARD (udgivet af Sparekassen). 1920. 284 S.

Det er ikke tilfældigt, at Sparekassebevægelsen startedes her hjemme i samme Periode, hvori ogsaa Nationalbanken oprettedes. De strænge Tider for hundrede Aar siden var i økonomisk Henseende Nybyggeraar, og det gjaldt derfor om at samle de spredte svage Kræfter, at hjælpes ad.

I det stilfulde Jubilæumsskrift, som Sparekassen for København og Omegn nu har udsendt, har Dr. polit. Bisgaard interessant og livfuldt skildret denne „Borgeraand“, som var til Stede hos Datidens betydelige Mænd, og som var Drivfjederen til Dannelsen af „en Sparekasse for København og dens Omegn“. Forfatteren paaviser, hvorledes dette halvt pædagogiske og velgørende Formaal præger Sparekassen stærkt gennem mange Aar, baade i dens Forretningsgang og Virkemaade og ogsaa i andre Henseender, f. Eks. i Bestyrelsesraadets Sammensætning, idet det i lang Tid har et eller flere gejstlige Medlemmer. Forfatteren gør omhyggelig Rede for den lange Række kendte og ansete københavnske Borgere, der i Tidens Løb har siddet i Sparekassens Ledelse lige fra Biskop Mynster til Konferensraad Hagemann.

Hele denne „indre“ Side af Sparekassens Liv er i det hele taget det, Forfatteren skildrer bedst. M. H. t. Sparekassens samfundsøkonomiske Betydning giver Forfatteren mange oplysende Enkeltheder og paaviser den fine Position, den altid har haft i den københavnske Pengeverden. Der gøres paa forskellig Maade Rede for, hvem der benytter og har benyttet Sparekassen, og hvorledes den til de forskellige Tider har anbragt sine Midler, ligesom Forfatteren gennemgaar Sparekassens Stilling i de forskellige vanskelige Perioder i dansk Erhvervsliv. Men Forfatteren har ikke paa disse Omraader gjort Fremstillingen saa omfattende og indgaaende som Tilfældet er m. H. t. de ovenfor nævnte Forhold. Man ser derfor kun Begyndelsen af de Linier, der kunde vise denne smukke gamle Institutions virkelige Betydning i økonomisk Henseende og vise den Forskydning i dens Stilling, der trods al Respekt for Traditionen ikke har kunnet undgaas.

Jens Toftegaard.

GUSTAV CASSEL: *Theoretische Socialökonomie*. C. F. Winter'sche Verlagsbuchhandlung. Leipzig 1919. 582 p.

Selvfølgelig har Professor Cassel Ret i, at Alverdens Elendighed skyldes, at der ikke er nok af alting, d. v. s. Knaphedens Princip eller som vi andre siger Sjældenheden; men Opdagelsen er ikke ny, saalidsom at Prisen udtrykker (ganske vist paa en forvrænget Maade) den relative Knaphed paa Produktionsmidler. Knapheden vil, siden den ikke er absolut, blive realiseret i Omkostningsprincippet, der ifølge Forfatteren læmpes af fire andre: Differentialprincippet (at Grænseomkostningerne er bestemmende), Substitutionsprincippet (at vi bruger alle Produktionsmidler til Indifferensgrænsen), af increasing og decreasing return's Princip, og de forbundne Prisers Princip.